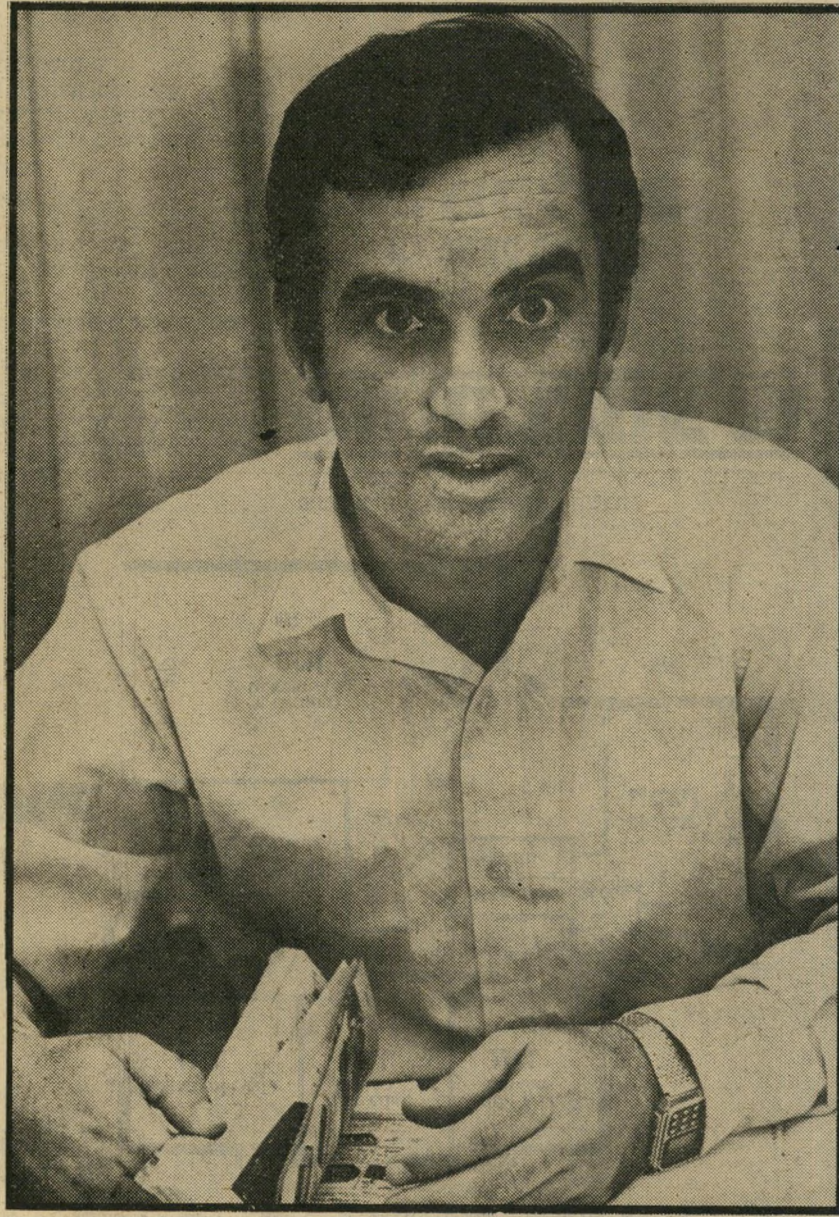

..הוא חייב לי כסף!
 שבתאי פרנקו, בעל כריכיה בחיפה, מצ' ביע על החשבונות שעדיין לא שולמו לו עבור העבודה שביצע. פרנקו טוען כי הוא עסוק ואינו יכול לחפש את עמית.

חלה הוא יושב אצלי במשרד. אחר-כך, על פי דרישתו, שכרנו משרד גדול יותר. היה לו שפע של רעיונות. הברקות גאון. התרשמתי ממנו. הוא אפילו הראה לי טבלות לתקליט המחשב הגרפולוגי שהוא הכין בגיל צעיר יותר. לבסוף השתמשנו בטבלות שלי, והמחשב הוצא בשנת 1979.

מיליונר תוך כמה חודשים

כ עבור חודשים אחדים גיליתי שהוא פועל מאחורי גבי. הוא לא שילם כספים שהגיעו לאלה שביצעו את העבודה, כך שכל הנושים החלו לבוא אלי. הוא התחיל להתעסק בעניינים אחרים, והסביר לי שקשריו איתי הם חלק מתוכניותיו

..הם אנשים קטנים!
 טוען נח עמית כלפי יריביו. הוא מדפ' דף בחבורת הפצה בינלאומית למכשירי רים אלקטרוניים שבה מופיע מכשיר דומה למכשיר שהוא מפיץ, אך במחיר ושם שונים.

להיות מיליונר בתוך חודשים אחדים. אך בפועל הוא הרס את החברה, את שמי ואת הפרוייקט המשותף שלנו. אני הייתי טרוזה בעבודתי השוטפת, ולא יכולתי להקדיש זמן לכל מה שהוא היה צריך לעשות. כשהרגשתי שאיני יכולה יותר, ויתרתי על כמעט כל מניותי בחברה ועזבתי אותה. תוך כדי עבודתו עם קורן, העלה עמית רעיון למישחק חדש, מחשב לאיתור מחר לותילדים. הוא פנה לשלושה אנשים, הפסיכיאטר אנטוניו נפתלי, לרופאת-הילדים דינה אטיאס, ולסטודנט לרפואה. הוא ביקש משלושתם שיכינו עבורו טבלות שבהן, לצד מחלת-הילדים, יתוארו סימני המחלה והטיפול בה.

עמית לא קיבל את הצעותיהם של הרופאה והסטודנט, ולא שילם להם, כמובן. גם הד"ר נפתלי, שעבד על אחוים, לא קיבל אגורה עבור מה שהכין. גם מישחק זה, כמו המחשב הגרפולוגי, לא נשא את שמו של עמית. האיש שאליו פנה עמית, כדי שיכין טכ-נית את כריכת תקליט הגרפולוגיה, היה

עסקים ועבירות

עמית (34), הוא בן למישפחה מירחסת ומכובדת. אביו, אברהם סלוצקי, ודדו זאב, היו בעלי יחידות משק בנהלל. בן-דודם הוא ראש המוסד לשעבר, מאיר (סלוצקי) עמית. ונח סלוצקי, ששינה גם הוא את שמו לעמית, ידע לעשות שימוש רב בקשרים המישפחתיים שלו, כאשר הטיל מישעה ספק במהימנותו. שמו השתרבב לכל מיני רעיונות, שבהם הגבול בין עסקים ועבירות פליליות היה דק ביותר. כך הוא ניסה להפעיל את רעיון גלגלי-זהב, שדומה לעיקרון של דפ"ר זהב, הרעיון היה להפעיל שירות טלפוני בתשלום, למנויים. מי ששילם לו מעדיף לשכות.

הפסיכולוגית
 שפרה אייזנברג, שניכוחה מנוח עמית. שם אחר, אומר עמית וממשיך להציג את הפלא שלו, שארוז בקרטון ונתון בתוך קופסה צבעונית מאירת-עיניים. **עד כאן סיפורה של חנה קורן, בן-ציון ציטרין וגילה רוזן.**

בימים אלה עוסק עמית בעסק מפקק יחדש. תחת השם סגורכב, בשותפות עם שלום ברנר, הוא מוכר מכשיר-אזעקה ל-דכב. המכשיר מורכב משני חלקים - האחד מוצמד לדפנות הרכב, והשני, מכשיר איתור זעיר, נמצא בידו של בעל-הרכב. המכשיר עולה כ-200 דולר. לדעת אנשי-מיקצוע אין בו חידוש רב, והוא שוח לא יותר מ-70 דולר, כולל הוצאות יבוא ומס. זהו המכשיר שעמית ניסה לעניין בו את דרוקר, לפני חודשים אחדים. עמית טוען שיש לו קשר להמצאת המכשיר, אך על גבי האיתורית רשום שהמכשיר יוצר ביפאן.

מעבר לכך, נראה שכל מי שקונה את המכשיר עלול להסתבך עם החוק. כדי להחזיק מכשיר-קשר כזה יש צורך בר-רשיון בר-תוקף ממישרד-התיקשורת, ונראה שלעמית אין רשיון כזה. בשיחה עם העולם הזה דחה עמית את כל הטענות שהושמעו כלפיו, ושהווכחו בכתבה. הוא ציין כל הזמן שמדובר ב-אנשים קטנים, שהוא הצליח להביאם למרכז הבימה, ושאלמלא קטנוניותם היו העסקים פורחים.

"הטעות שלי היא שתמיד, כשהצגתי את עצמי לא הסתתרת. סיפרתי על עבר ועל כך שהשתגיתי. אך תמיד היה מי שדאג להשתמש במה שסיפרתי על עצמי כדי להרוס אותי. רק בגלל עברי נאלצתי אותם בשיא הצלחתם ולשבת בפניה, לקדם אחרים ולא להזכיר את שמי, לרי-למרות שאני הייתי האחראי להצלחתם." עמית נאות לתאר את המכשיר החדש שיש לו, שדומים לו יש רבים, לטענתו הוא יחיד ומיוחד. תוך כדי הסבר הוא מעיר: "שלא תהיה כאן טעות, אני לא דני ברמן, וממשיך להציג את המכשיר, הפעם בעזרת חוברת מידע בינלאומית למכשירים להרכבה עצמית. באחד העמודים נראה מכשיר ששונה בצורתו ובשמו מהמכשיר שהוא מוכר, ושמהירו 99.99 דולר. אל תשימו לב, כאן זה מופיע תחת